

ตลาดจารึกหุบเขาช่องดอย

ถ้ำคนต๋อยอยู่ในหมู่บ้านของชนเผ่าไต
ความสุขและพลจกมีแก่ชนเหล่านั้น

ห้องสมุดประชาชนอำเภออุพารณ์

ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภออุพารณ์

สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้ประจำจังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

ตามยุทธศาสตร์และจุดเน้นการดำเนินงานของสำนักงาน กศน. ข้อที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ และข้อมูลความเป็นมาของชุมชนเพื่อสร้างสำนึกการรักถิ่นและสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ดังนั้น ห้องสมุดประชาชนอำเภोजุฬารณีย์ ซึ่งเป็นแหล่งเรียนรู้ในอำเภोजุฬารณีย์ ดำเนินงานสนองนโยบายของสำนักงาน กศน. จึงได้จัดทำเอกสารประวัติ “ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย” เป็นรูปเล่ม เพื่อให้บริการการศึกษาค้นคว้า ของเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไปได้ศึกษาเรียนรู้ เพื่อสร้างสำนึกการรักถิ่นและสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ห้องสมุดประชาชนอำเภोजุฬารณีย์

สารบัญ

	หน้า
ตอนที่ ๑ อำเภोजุฬารณณ์	๑
• คำขวัญประจำอำเภอ	๑
• ที่ตั้งและอาณาเขต	๑
• ประวัติอำเภोजุฬารณณ์โดยสังเขป	๒
• การปกครองส่วนภูมิภาค	๓
• การปกครองส่วนท้องถิ่น	๓
• แผนที่อำเภोजุฬารณณ์	๔
ตอนที่ ๒ ประวัติศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย	๖
• ประวัติความเป็นมา	๘
• จารึกหุบเขาช่องคอย ตอนที่ ๑	๑๕
• จารึกหุบเขาช่องคอย ตอนที่ ๒	๑๗
• จารึกหุบเขาช่องคอย ตอนที่ ๓	๑๙
• ภาษาและคำจารึก	๒๑
• ตารางที่ ๑ พยัญชนะ	๒๔
• ตารางที่ ๒ สระ	๒๕
ตอนที่ ๓ ตามรอยพราหมณ์ “ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย”	๒๖

อำเภอจุฬาภรณ์

อำเภอจุฬาภรณ์

เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งขึ้น
เป็นกรณีพิเศษเนื่องในวโรกาสที่สมเด็จพระเจ้าลูก
เธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารีมี
พระชนอายุครบ ๓ รอบ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม
พ.ศ. ๒๕๓๗

คำขวัญประจำอำเภอ

สามวังลือเลื่อง นามเมืองเจ้าฟ้า
ศิลาช่องคอย อร่อยคั่วกลิ้ง

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอจุฬาภรณ์ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของจังหวัด มีอาณาเขตติดต่อกับ
อำเภอข้างเคียง ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดต่อกับ [อำเภอรัตนบุรี](#)
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอรัตนบุรีและ [อำเภอชะอวด](#)
- ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอชะอวด
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับ [อำเภอทุ่งสง](#) และอำเภอรัตนบุรี

ที่ว่าการอำเภอจุฬาภรณ์

ที่ตั้ง ที่ว่าการอำเภอจุฬาภรณ์ หมู่ที่ ๔ ตำบลสามตำบล
อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๑๓๐

ประวัติ

อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช เดิมเป็นพื้นที่รอยต่อระหว่างอำเภอร่อนพิบูลย์กับอำเภอชะอวด โดยเป็นพื้นที่ตำบลควนมุด ตำบลบ้านชะอวด อำเภอชะอวด และตำบลควนหนองควัว ตำบลทุ่งโพธิ์ ตำบลสามตำบล และตำบลนาหมอบุญ อำเภอร่อนพิบูลย์ ทั้งนี้พื้นที่ดังกล่าวเดิมเป็นพื้นที่ที่มีความกันดารและห่างไกลจากอำเภอ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีปัญหาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย จึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาแก้ไขโดยเร่งด่วน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน การปกครอง การอาชีพ สังคมจิตวิทยา และการให้บริการประชาชน จึงมีการขอจัดตั้งพื้นที่ดังกล่าวเป็นอำเภอจุฬาภรณ์ (กรณีพิเศษ) พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอเพื่อเป็นประโยชน์แก่การปกครองและความสะดวกของประชาชน เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๓๗ และได้รับพระราชทานพระอนุญาตให้ใช้พระนาม ศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เป็นชื่ออำเภอ โดยได้ทำพิธีเปิดอำเภอและเริ่มบริการประชาชน เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

พื้นที่บริเวณที่ตั้งอำเภอจุฬาภรณ์ ปัจจุบัน คือ ตำบลสามตำบล โดยมีประวัติว่าหมายถึงสามวัง ได้แก่ วังช่อง วังใส และวังนาหมอบุญ ซึ่งทั้งสามวังเป็นที่อยู่อาศัยของเชื้อพระวงศ์แต่โบราณที่ได้เข้ามาบุกเบิกตั้งถิ่นฐานยังบริเวณนี้ ต่อมาเมื่อยุคหนึ่งในอดีต พื้นที่แถวนี้นกลายเป็นเขตเคลื่อนไหวและต่อสู้ของสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ทำให้บริเวณนี้ซึ่งทุรกันดารอยู่แล้วต้องประสบกับปัญหาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยเพิ่มขึ้นขึ้นอีก นอกจากนี้การพัฒนาและการบริการของทางราชการก็ไม่สามารถเข้าถึงยังจุดนี้ได้

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอจุฬาภรณ์แบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น ๖ ตำบล ๓๐ หมู่บ้าน ได้แก่

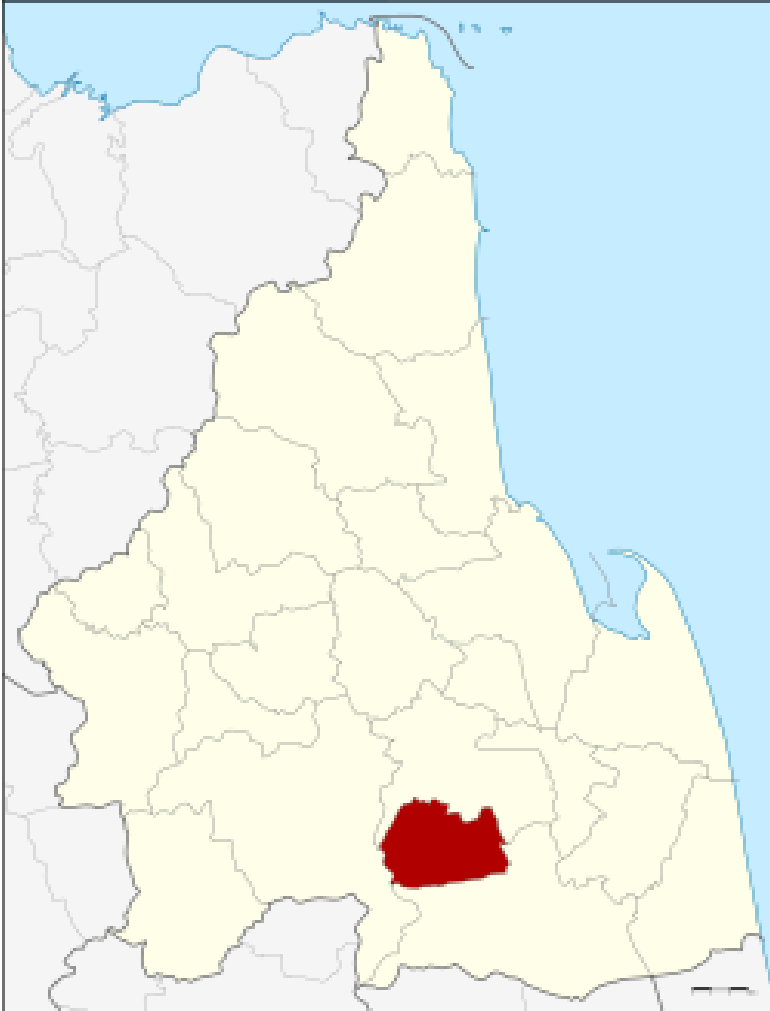
๑. บ้านควนมุด	(Ban Khuan Mut)	๒ หมู่บ้าน
๒. บ้านชะอวด	(Ban Cha-uat)	๔ หมู่บ้าน
๓. ควนหนองควัว	(Khuan Nong Khwa)	๔ หมู่บ้าน
๔. หุ่งโพธิ์	(Thung Pho)	๘ หมู่บ้าน
๕. นาหมอบุญ	(Na Mo Bun)	๖ หมู่บ้าน
๖. สามตำบล	(Sam Tambon)	๖ หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอจุฬาภรณ์ประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๕ แห่ง ได้แก่

- องค์การบริหารส่วนตำบลนาหมอบุญ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลนาหมอบุญทั้งตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านชะอวด ครอบคลุมพื้นที่ตำบลบ้านควนมุดและตำบลบ้านชะอวดทั้งตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลควนหนองควัว ครอบคลุมพื้นที่ตำบลควนหนองควัวทั้งตำบล
- องค์การบริหารส่วนตำบลหุ่งโพธิ์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหุ่งโพธิ์
- องค์การบริหารส่วนตำบลสามตำบล ครอบคลุมพื้นที่ตำบลสามตำบลทั้งตำบล

แผนที่
อำเภอจุฬาภรณ์

แผนที่ตำบล

๑. ตำบลบ้านควนมุด
๒. ตำบลบ้านชะอวด
๓. ตำบลควนหนองควัว
๔. ตำบลทุ่งโพธิ์
๕. ตำบลนาหมอบุญ
๖. ตำบลสามตำบล

ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย

หมู่ที่ ๕ ตำบลทุ่งโพธิ์
อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

.....

ศิลาจารึกช่องคอย หรือ ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอยตั้งอยู่บนเทือกเขาบรรทัด บริเวณหมู่ที่ ๕ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นบริเวณ ที่พัก ระหว่างเส้นทางข้ามคาบสมุทรตอนกลาง ในโบราณ จึงได้ขนานนามว่า “ ศิลาจารึกช่องคอย , ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย ”

ลักษณะศิลาจารึก เป็นหินขนาด กว้าง ๑.๖๐ เมตร ยาว ๖.๘๐ เมตร สูง ๑.๒๐ เมตร ตั้งอยู่บริเวณหน้าผาระหว่างหุบเขา สามารถมองเห็นพื้นที่ราบด้านล่างได้ชัดเจน ด้านบนเป็นแผ่นราบ มีอักษรจารึก เป็นข้อความ ๓ ตอน ซึ่งเป็นภาษาไทยปัจจุบัน ได้ดังนี้

ตอนที่ ๑ ศิลาจารึกนี้เป็นของพระศิวะ

ตอนที่ ๒ ขอความนอบน้อมจงมีแก่ท่านผู้อยู่เป็นเจ้าแห่งป่าพระองค์นั้น ขอความนอบน้อมจงมีแก่ท่านผู้เป็นเจ้าแห่งเทพทั้งมวลพระองค์นั้น ขนทั้งหลายเคารพต่อพระศิวะ ขอให้ท่านผู้เจริญนี้ เป็นที่พึง ให้บุคคลที่อยู่ที่นี่ มีประโยชน์ร่วมกัน

ตอนที่ ๓ ถ้าคนด้อยอยู่ในหมู่บ้านของชนเหล่าใด ความสุขและผลจักมีแก่ชนเหล่านั้น

อักษรที่จารึก เป็นภาษาสันสกฤต อักษรปัลลวะ ซึ่งเป็น อักษรที่พบ ในอาณาจักรตามพรลิงค์ อันเป็นสถานที่ติดต่อแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้า มาตั้งแต่ พุทธศตวรรษ ที่ ๑๑

อักษรที่จารึกมีรูปแบบเหมือนกับอักษรในจารึกพระราชทานพระบรมชูปถัมภ์ของพระเจ้าสิงหรวมณ แห่งอินเดียตอนใต้ สมัยพุทธศตวรรษ ที่ ๑๑

จากหลักฐานต่างๆ จึงเชื่อว่า **ศิลาจารึกช่องคอย** น่าจะมีการบันทึกไว้ ตั้งแต่ พ.ศ. ๑๑๐๐

ศิลาจารึกช่องคอย ได้ค้นพบเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ โดย นายจรุง ชูกลิน และ นายถวิล ช่วยเกิด ได้เข้าไปหาของป่าในบริเวณหุบเขา และได้มานั่งพักบริเวณแผ่นหิน ซึ่งปกคลุมด้วยใบไม้และเศษกิ่งไม้ต่างๆ เมื่อทำความสะอาดแผ่นหินเพื่อพักผ่อน จึงเห็นตัวอักษร และได้เล่าขานกันจนกระทั่งผู้ใหญ่บ้านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่มาตรวจสอบ และกรมศิลปกร ให้ชื่อ ศิลาจารึกหลักนี้ว่า “ **ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย** ”

จารึกหุบเขาช่องคอย

ชื่อจารึก	จารึกหุบเขาช่องคอบ (English Version)
ชื่อจารึกแบบอื่นๆ	ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย
อักษรที่มีในจารึก	ปัลลวะ
ศักราช	พุทธศตวรรษ ๑๒
ภาษา	สันสกฤต
ด้าน/บรรทัด	จำนวนด้าน ๑ ด้าน มี ๗ บรรทัด คือ มี ๓ ตอน ตอนที่ ๑ มี ๑ บรรทัด ตอนที่ ๒ มี ๔ บรรทัด ตอนที่ ๓ มี ๒ บรรทัด
วัตถุจารึก	ศิลา
ลักษณะวัตถุ	แผ่นศิลาธรรมชาติในพื้นที่บริเวณหุบเขา ช่องคอย
ขนาดวัตถุ	กว้าง ๑.๖๐ เมตร ยาว ๖.๘๓ เมตร หนา ๑.๒๐ เมตร
บัญชี/ทะเบียนวัตถุ	๑) กองหอสมุดแห่งชาติ กำหนดเป็น “นศ. ๑๒” ๒) ในหนังสือ จารึกในประเทศไทย เล่ม ๑ กำหนดเป็น “จารึกหุบเขาช่องคอย” ๓) ในวารสาร ศิลปากร ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔ (กันยายน ๒๕๒๓) และหนังสือ นำชม

ปีที่พบจารึก สถานที่พบ	พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช กำหนดเป็น “ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๒ ตำบลควนเกย อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ผู้พบ ปัจจุบันอยู่ที่	นายจรง ชุกลิน และนายถวิล ช่วยเกิด หุบเขาช่องคอย หมู่ที่ ๕ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอจุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
พิมพ์เผยแพร่	๑) วารสาร ศิลปากร ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔ (กันยายน ๒๕๒๓) : ๘๙-๙๓ ๒) จารึกในประเทศไทย เล่ม ๑ (กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, ๒๕๒๙), ๔๘-๕๕ ๓) นำชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช (กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, ๒๕๒๙), ๙๙-๑๐๐
ประวัติ	เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ.๒๕๒๒ นายจรง ชุกลินและนายถวิล ช่วยเกิด อาศัยอยู่ในหมู่บ้านคลองท่อน หมู่ที่ ๙ ตำบลควนเกย อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เดินทางไปในป่าแถบหุบเขาช่องคอย ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านโคกสะท่อน ตำบลควนเกย อำเภออ่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ไปทางทิศใต้ประมาณ ๒ กิโลเมตร บุคคลทั้งสองได้พบแผ่นหินกว้างใหญ่อยู่ใกล้กับร่องน้ำระหว่างหุบเขา แผ่นหินดังกล่าวมีความกว้าง ๑.๖๐ เมตร ยาว ๖.๘๓ เมตร หนา ๑.๒๐ เมตร บน

แผ่นหินนั้นมีเส้นเป็นรอยลึกขีดไปมาเป็นรูปอักษร นั่นคือศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย

ต่อมาวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๒๓ นายอำเภอ ชันหาโรจน์ เจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช ได้ทราบเรื่องการพบศิลาจารึกหลักนี้ จากพระภิกษุเพิ่ม เจ้าอาวาส วัดหนองหม้อ

อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงได้รายงานให้นางกัลยา จุลนวลหัวหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช ทราบ และได้ออกสำรวจจารึกดังกล่าว ๒ ครั้ง คือวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๒๒ และวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๒๓ พร้อมทั้งได้ทำสำเนา และถ่ายภาพศิลาจารึกนั้น และได้ส่งสำเนาจารึกพร้อมภาพถ่ายมายังกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๓ กองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ได้ส่งสำเนาศิลาจารึกพร้อมภาพถ่ายมายังกองหอสมุดแห่งชาติ เพื่อให้เจ้าหน้าที่งานบริการหนังสือโบราณอ่าน-แปล เมื่อเจ้าหน้าที่อ่าน-แปลเสร็จแล้วได้ส่งคำอ่าน-แปลไปยัง

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๒๓ นางจิรา จงกล ผู้อำนวยการกองพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ได้นำคำอ่าน-แปล ศิลาจารึกหลักนี้ เสนอนายเดโช สนวนานนท์ อธิบดีกรมศิลปากร เพื่อทราบเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๒๓ เมื่อนายเดโช สนวนานนท์ ได้รับทราบแล้ว จึงได้ให้ใช้ชื่อศิลาจารึกหลักนี้ว่า “ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย” จากนั้น ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร กับชะเอม แก้วคล้ายจึงได้อ่านและแปลจารึกนี้ เพื่อพิมพ์เผยแพร่ในวารสารศิลปากร ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔ (กันยายน ๒๕๒๓) ลักษณะของศิลาจารึกหุบเขาช่องคอยบ่งชี้ว่า เป็นการสร้างขึ้นด้วยกรรมวิธีง่าย ๆ ไม่ประณีต บรรจง ใช้แผ่นศิลาลักษณะขรุขระที่มีอยู่ในบริเวณหุบเขานั้น เป็นที่

จารีกรูปอักษรขึ้น ๓ ตอน มีความหมายต่อเนื่อกัน แต่ขนาดของ
รูปอักษรไม่เท่ากัน ตอนที่ ๑ มีขนาดของตัวอักษรสูง ๒๕ เซนติเมตร มี
อักษรข้อความ ๑ บรรทัด ตอนที่ ๒ ขนาดของตัวอักษรสูง ๗ เซนติเมตร มี
อักษรข้อความ ๔ บรรทัด ตอนที่ ๓ ขนาดของตัวอักษรเท่ากับตอนที่ ๒
แต่มีอักษรข้อความเพียง ๒ บรรทัด

เนื้อหาโดยสังเขป

ตอนที่ ๑ ประกาศให้ทราบทั่ว ศิลาจารึกหลักนี้
เป็นจารึกอุทิศบูชาพระศิวะ ตอนที่ ๒ กล่าวนอบ
น้อมพระศิวะแล้วเสริมว่า ผู้เคารพในพระศิวะมา
(ในที่นี้) เพราะจะได้ ประโยชน์ที่พระศิวะประทาน
ให้ ตอนที่ ๓ กล่าวสรรเสริญคนดี ไม่ว่าเขาจะอยู่
ในที่ไหน ก็จะทำให้เจ้าถิ่นได้รับความสุข ดังนั้น
ถ้าจะพิจารณาถึงเนื้อหาทั้งหมดแล้วอาจกล่าวได้
ว่า จารึกหลักนี้กล่าวถึงการเคารพบูชาพระศิวะ
พระสวามีแห่งนางวิทยาเทวี พระผู้เป็นเจ้าอัน
สูงสุด บุคคลใดสรรเสริญองค์พระศิวะเทพอย่าง
เทิดทูนบูชา บุคคลนั้นจะได้รับพรจากพระองค์ไม่ว่า
จะไปอยู่ ณ ที่ใดย่อมได้รับการต้อนรับด้วยดีทุก
สถาน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า กลุ่มชนผู้สร้างศิลาจารึก
หุบเขาช่องคอยขึ้นนี้ จะต้องเป็นกลุ่มชนที่ใช้
ภาษาสันสกฤตนับถือศาสนาพราหมณ์ ลัทธิไศวะ
นิกาย และคงจะได้เดินทางเข้ามาพำนักอาศัยใน
บริเวณนั้น เป็นการชั่วคราว ไม่ใช่กลุ่มชนที่อยู่

ผู้สร้าง

การกำหนดอายุ

ประจำถิ่น อีกทั้งยังได้กำหนดสถานที่บริเวณจารึก
หุบเขาช่องคายนั่น เป็นศิเวสถาน เพื่อปฏิบัติ
ศาสนกิจตามจาริตของตน พร้อมๆ กันนั้นก็อบรม
สั่งสอนให้ผู้อยู่ในสันนิบาตนั้น สำนึกในความเป็น
คนต่างถิ่น พลัดบ้านเมืองมา ซึ่งสมควรประพฤติ
ตนเป็นคนดี จะได้พำนักอาศัยอยู่ร่วมในสังคมที่มี
ขนบธรรมเนียมแตกต่างกัน ได้อย่างสุขสงบ ดังที่
ปรากฏข้อความในจารึก

ไม่ปรากฏหลักฐาน

กำหนดอายุเบื้องต้นจากรูปแบบอักษรได้
อายุราวพุทธศตวรรษที่ ๑๒ โดยชูศักดิ์ ทิพย์เกษร
และชะเอม แก้วคล้าย อธิบายว่า จากการศึกษา
รูปแบบของตัวอักษรพบว่า มีลักษณะเหมือนกับ
อักษรใน จารึกพระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์
(Magdur and Pikira grants ในหนังสือ Indian
Palaeography โดย Dr. A. H. Dani) ของพระเจ้า
สิงหรวมณแห่งอินเดียตอนใต้ สมัยกลางพุทธ
ศตวรรษที่ ๑๑ เป็นอย่างมาก ดังนั้น อายุของ
อักษรในจารึกหลักนี้ควรจะตกอยู่ในพุทธศตวรรษ
ที่ ๑๑-๑๒ ซึ่งน่าจะร่วมสมัยกับจารึกวัดมเหยงค์
จารึกวัดมหาธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช และ
จารึกเขาพระนารายณ์ จังหวัดพังงา

ข้อมูลอ้างอิง

เรียบเรียงข้อมูลโดย : ตรังใจ หุตางกูร, โครงการ
ฐานข้อมูลจารึกในประเทศไทย, คมส., ๒๕๔๗,
จาก :

๑) กรมศิลปากร, นำชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ
นครศรีธรรมราช (กรุงเทพฯ : กรม., ๒๕๒๙),
๙๙-๑๐๐.

๒) ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย,
“จารึกหุบเขาช่องคอย,” ใน จารึกในประเทศไทย
เล่ม ๑ : อักษรปัลลวะ หลังปัลลวะ พุทธศตวรรษ
ที่ ๑๒-๑๔ (กรุงเทพฯ : หอสมุดแห่งชาติ กรม
ศิลปากร, ๒๕๒๙), ๔๘-๕๕.

๓) ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย,
“ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย,” ศิลปากร ๒๔, ๔
(กันยายน ๒๕๒๓) : ๘๙-๙๓.

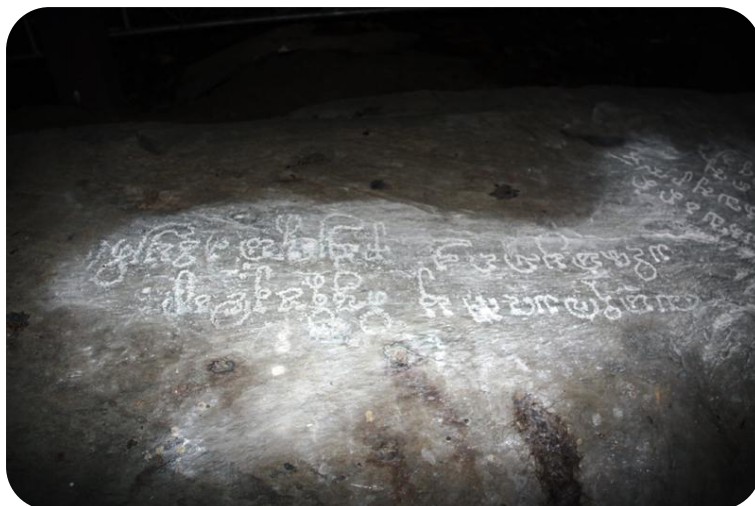
ภาพประกอบ

ภาพสำเนาจารึกจาก : ภาควิชาภาษาตะวันออก
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๕
(เลขทะเบียน CD; INS-TH-๒๑, ไฟล์;
Ns_๑๒๐๑_c, Ns_๑๒๐๒_c และ
Ns_๑๒๐๓_c)

ชุดคำค้น

อายุ-จารึกพุทธศตวรรษที่ ๑๒, ยุคสมัย-จารึก
อาณาจักรศรีวิชัย, วัตถุ-จารึกบนหิน, ลักษณะ-
จารึกบนแผ่นรูปสี่เหลี่ยม, ที่อยู่ปัจจุบัน-จารึกหุบ
เขาช่องคอย นครศรีธรรมราช, ศาสนา-จารึกใน

ศาสนาพราหมณ์-ฮินดู, ศาสนา-จารีกในศาสนา
พราหมณ์-ฮินดู ลัทธิไศวนิกาย, เรื่อง-พิธีกรรมทาง
ศาสนา, เรื่อง-การบริจาตและการทำบุญ,

จารึกหุบเขาช่องคอย

ตอนที่ ๑

อักษรที่มีในจารึก

ศักราช

ภาษา

วัตถุจารึก

ลักษณะวัตถุ

ด้าน/บรรทัด

ปลงระ

พุทธศตวรรษ ๑๒

สันสกฤต

ศิลา

แผ่นศิลาธรรมชาตินิพื้นที่บริเวณหุบเขาช่องคอย

จำนวนด้าน ๑ ด้าน มี ๗ บรรทัด คือ มี ๓ ตอน

ตอนที่ ๑ มี ๑ บรรทัด, ตอนที่ ๒ มี ๔ บรรทัด,

ตอนที่ ๓ มี ๒ บรรทัด

ขนาดวัตถุ	กว้าง ๑.๖๐ ม. ยาว ๖.๘๓ ม. หนา ๑.๒๐ ม.
บัญชีทะเบียนวัตถุ	๑) กองหอสมุดแห่งชาติ กำหนดเป็น “นศ. ๑๒” ๒) ในหนังสือ จารึกในประเทศไทย เล่ม ๑ กำหนดเป็น “จารึกหุบเขาช่องคอย” ๓) ในวารสาร ศิลปากร ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔ (กันยายน ๒๕๒๓) และ หนังสือ นำชม พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช กำหนดเป็น “ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย”
ผู้อ่าน	ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย (พ.ศ. ๒๕๒๓), (พ.ศ. ๒๕๒๙)
ผู้แปล	๑) ก่องแก้ว วีระประจักษ์ (พ.ศ. ๒๕๒๓?) ๒) ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย (พ.ศ. ๒๕๒๓), (พ.ศ. ๒๕๒๙)
ผู้ตรวจ เชิงอรรถอธิบาย	กองหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร (พ.ศ. ๒๕๒๙) ๑. จิรพัฒน์ ประพันธ์วิทยา : “ศรีวิทยาธิการสย” อธิบายว่า เป็นพระนามอันหนึ่งของพระคิวะ ซึ่ง แปลว่าผู้เป็นสวามีของนางวิทยาเทวี (นางทุรคา) นางวิทยาเทวีเป็นร่างหนึ่งของนางทุรคา ๒. ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย : “ผู้ เป็นเจ้าของวิทยาการ” ใน ศิลปากร (พ.ศ. ๒๕๒๓) แปลว่า “(ศิลาจารึกนี้เป็น) ของผู้เป็น สวามีของนางวิทยาเทวี (พระคิวะ)”

จารึกหุบเขาช่องคอย

ตอนที่ ๒

อักษรที่มีในจารึก

ศักราช

ภาษา

วัตถุจารึก

ลักษณะวัตถุ

ปลงระ

พุทธศตวรรษ ๑๒

สันสกฤต

ศิลา

แผ่นศิลาธรรมชาติในพื้นที่บริเวณหุบเขา
ช่องคอย

ด้าน/บรรทัด	จำนวนด้าน ๑ ด้าน มี ๗ บรรทัด คือ มี ๓ ตอน ตอนที่ ๑ มี ๑ บรรทัด, ตอนที่ ๒ มี ๔ บรรทัด, ตอนที่ ๓ มี ๒ บรรทัด
ขนาดวัตถุ	กว้าง ๑.๖๐ ม. ยาว ๖.๘๓ ม. หนา ๑.๒๐ ม.
บัญชีทะเบียนวัตถุ	๑) กองหอสมุดแห่งชาติ กำหนดเป็น “นศ. ๑๒” ๒) ในหนังสือ จารึกในประเทศไทย เล่ม ๑ กำหนดเป็น “จารึกหุบเขาช่องคอย” ๓) ในวารสาร ศิลปากร ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔ (กันยายน ๒๕๒๓) และ หนังสือ นำชม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช กำหนดเป็น “ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย”
ผู้อ่าน	ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย (พ.ศ. ๒๕๒๓), (พ.ศ. ๒๕๒๙)
ผู้แปล	๑) ก่องแก้ว วีระประจักษ์ (พ.ศ. ๒๕๒๓?) ๒) ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย (พ.ศ. ๒๕๒๓), (พ.ศ. ๒๕๒๙)
ผู้ตรวจ	กองหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร (พ.ศ. ๒๕๒๙)

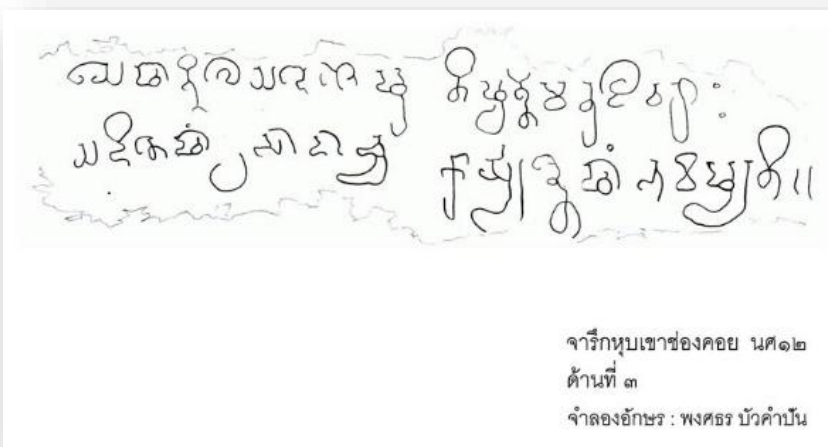
จารึกหุบเขาช่องคอย

ตอนที่ ๓

อักษรที่มีในจารึก	ปัลลวะ
ศักราช	พุทธศตวรรษ ๑๒
ภาษา	สันสกฤต
วัตถุจารึก	ศิลา
ลักษณะวัตถุ	แผ่นศิลาธรรมชาติในพื้นที่บริเวณหุบเขาช่องคอย
ด้าน/บรรทัด	จำนวนด้าน ๑ ด้าน มี ๗ บรรทัด คือ มี ๓ ตอน ตอนที่ ๑ มี ๑ บรรทัด, ตอนที่ ๒ มี ๔ บรรทัด, ตอนที่ ๓ มี ๒ บรรทัด
ขนาดวัตถุ	กว้าง ๑.๖๐ ม. ยาว ๖.๘๓ ม. หน้า ๑.๒๐ ม.

บัญชีทะเบียนวัตถุ	๑) กองหอสมุดแห่งชาติ กำหนดเป็น “นศ. ๑๒” ๒) ในหนังสือ จารึกในประเทศไทย เล่ม ๑ กำหนดเป็น “จารึกหุบเขาช่องคอย” ๓) ในวารสาร ศิลปากร ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔ (กันยายน ๒๕๒๓) และ หนังสือ นำชม พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช กำหนดเป็น “ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย”
ผู้อ่าน	ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย (พ.ศ. ๒๕๒๓), (พ.ศ. ๒๕๒๙)
ผู้แปล	๑) ก่องแก้ว วีระประจักษ์ (พ.ศ. ๒๕๒๓?) ๒) ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย (พ.ศ. ๒๕๒๓), (พ.ศ. ๒๕๒๙)
ผู้ตรวจ	กองหอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร (พ.ศ. ๒๕๒๙)

ภาษาและคำจารึก

อักษรที่ใช้ในจารึก	อักษรปัลลวะ ภาษาสันสกฤต
แหล่งที่พบ	อายุราวพุทธศตวรรษที่ ๑๒ หมู่ที่ ๕ ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภोजุฬาภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช
เลขทะเบียน	นศ.๑๒

คำจารึก :-

ตอนที่ ๑	ศรียุทธยาธิการสย
ตอนที่ ๒	บรรทัดที่ ๑ นโมสตุตไสมปตเยวนานำ
	บรรทัดที่ ๒ นโมสตุตไสมปตเยสุราณาม
	บรรทัดที่ ๓ ปุโรชานาจิฉินมา คตาเสต
	บรรทัดที่ ๔ ทาตวุมิตยตฺร ภาวทุภิเรภยะ
ตอนที่ ๓	บรรทัดที่ ๑ เยษานนินลยเทเศษุ ดิษฐุนติมนุขาววาระ
	บรรทัดที่ ๒ ยทิ เตษำปฺรสาทาจจ การยุยนเตษำ ภาวิษุยติ

คำแปล :-

- ตอนที่ ๑ (ศิลาจารึกนี้เป็้น) ของผู้เป็นเจ้าแห่งวิทยาการ (พระคิระ)
- ตอนที่ ๒ ขอความนอบน้อม จงมีแก่ท่านผู้เป็นเจ้าแห่งป่า
ขอความนอบน้อม จงมีแก่ท่านผู้เป็นเจ้าแห่งเทพทั้งมวล
ชนทั้งหลายผู้เคารพต่อพระคิระ คิดว่าของอันท่านผู้เจริญ
(พระคิระ) นี้ จะพึงให้มีอยู่ในที่นี้ จึงมาเพื่อประโยชน์ (นั้น)
- ตอนที่ ๓ ถ้าคนดีอยู่มนหมุ่บ้านของชนเหล่าใด
ความสุข และผล (ประโยชน์) จักมีแก่ชนเหล่านั้น

กรมศิลปากร, ๒๕๒๙, เล่ม ๑: ๕๒-๕๕

ตอนที่ ๑

คำจารึก	คำแปล
ศรวิทยาธิการสุย	<u>คำแปล</u> : ชูศักดิ์ ทิพย์เกสร และ ชะเอม แก้วคล้าย (พ.ศ. ๒๕๒๓), (พ.ศ. ๒๕๒๙) ((ศิลาจารึกนี้เป็้น) ของผู้เป็นเจ้าแห่งวิทยาการ (พระคิระ) <u>คำแปลสรุปความ</u> : ก่องแก้ว วีระประจักษ์ (พ.ศ. ๒๕๒๓) แห่ง(พระคิระ)พระสวามีของนางวิทยา

ตอนที่ ๒

คำจารึก	คำแปล
บรรทัดที่ ๑ นโมสตุตโตสไมปตเยวนานา บรรทัดที่ ๒ นโมสตุตโตสไมปตเยสุรณาม บรรทัดที่ ๓ ปโรยชนาจิวนมา คตาเสต บรรทัดที่ ๔ ทาตวมิตยตุร ภวทุภีเรภยะ	<u>คำแปล</u> : ชูศักดิ์ ทิพย์เกสร และ ชะเอม แก้วคล้าย (พ.ศ.๒๕๒๓),(พ.ศ.๒๕๒๔) ขอความนอบน้อมจงมีแก่ท่านผู้เป็นเจ้าของป่า ขอความนอบน้อมจงมีแก่ท่านผู้เป็นเจ้าของเทพทั้ง มวลชนทั้งหลายผู้เคารพต่อพระศิวะ คิดว่าของอันท่านผู้เจริญ(พระศิวะ)นี้จะพึงให้มีอยู่ ในที่นี้ จึงมาเพื่อประโยชน์ (นั้น) <u>คำแปลสรุปความ</u> : ก่องแก้ว วีระประจักษ์ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ขอความนอบน้อมจงมีแก่ท่านผู้เป็นเจ้าของป่า ทั้งหลาย ขอความนอบน้อมจงมีแก่พระผู้เป็นเจ้าของเทวดา ทั้งหลายผู้น้อมเคารพต่อองค์พระศิวะพึงทราบใน ความสำคัญนี้(ว่า)พระองค์จะประทานพรแก่เขา ทั้งหลาย

ตอนที่ ๓

คำจารึก	คำแปล
บรรทัดที่ ๑ เยชานนินยเทเศษุ ดิษฐานติมนุขาวาระ บรรทัดที่ ๒ ยทิ เตชาปราสา ทาจุการยุยนเตชา ภวิษุยติ	<u>คำแปล</u> : ชูศักดิ์ ทิพย์เกสร และ ชะเอม แก้วคล้าย (พ.ศ. ๒๕๒๓),(พ.ศ.๒๕๒๔) ถ้าคนดีอยู่ร่มห่มบ้านของชนเหล่าใด ความสุข และผล (ประโยชน์) จักมีแก่ชนเหล่านั้น <u>คำแปลสรุปความ</u> : ก่องแก้ว วีระประจักษ์ (พ.ศ.๒๕๒๓) คนดี(บุคคลผู้ประพฤติดี)ทั้งหลายอยู่ในร่มบ้านของชน เหล่าใด ความสุขและผลสำเร็จในกิจการงานย่อมมีแก่คน เหล่านั้น

อักษรปัลลวะ : พุทธศตวรรษที่ ๑๑ - ๑๒

ก	ข	ค	ฌ	ง
จ	ฉ	ช	ฌ	ญ
ฎ	ฏ	ฑ	ฒ	ณ
ด	ถ	ด	ธ	น
บ	ป	ผ	พ	ภ
ม	ย	ร	ล	ว
ศ	ษ	ส	ห	อ

ตารางที่ ๑: พยัญชนะ

ที่มา: การณีการ์ วิลลเกน, "พัฒนาการของอักษรโบราณในประเทศไทย".

ใน สังคมและวัฒนธรรมในประเทศไทย, (กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๕๒), หน้า ๑๕๗.

อักษรปัลลวะ ตารางที่ ๑ พยัญชนะ

อักษรปัลลวะ : พุทธศตวรรษที่ ๑๑ - ๑๒

๙ อา	๙ อี	* ๙ อี	๙ อุ	๙ อู
๙ +๙	๙ +๙	๙ +๙	๙ +๙	๙ +๙
	๙ +๙			
* ๙ เอ	๙ โอ	๙ โอ	* ๙ เอา	๙ ฤ
* ๙ เอ	๙ +๙	๙ +๙	๙ +๙	
๙ +๙			๙ +๙	
๙ +๙				

ตารางที่ ๒: สระ

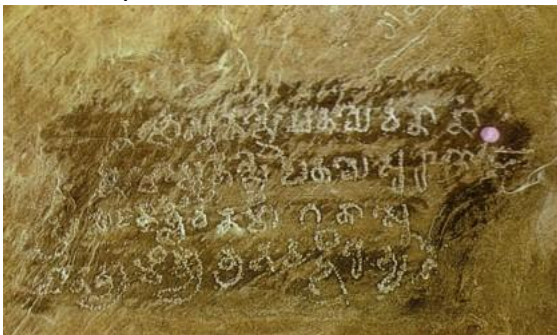
ที่มา: กรมการฯ วัฒนธรรม, "พัฒนาการของอักษรโบราณในประเทศไทย",

ใน *สังคมและวัฒนธรรมในประเทศไทย*, (กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร, ๒๕๓๒), หน้า ๓๕๗.

* หอสมุดแห่งชาติ, หนังสือแบบอักษรโบราณ, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพฯ: กรมศิลปากร, ๒๕๓๔), หน้า ๔.

อักษรปัลลวะ ตารางที่ ๒ สระ

ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย จังหวัดนครศรีธรรมราช

ภาพประกอบ 1 ลักษณะและสภาพของ ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย

ที่มา : หนังสือสารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ ธนาคารไทยพาณิชย์

ประเภท เอกสารสำคัญ/ศิลาจารึก

วัสดุที่ทำ แท่งหิน

ประโยชน์ทางการศึกษา การค้นพบศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย ทำให้ได้ทราบหลักฐานเกี่ยวกับอารยธรรมของกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณภาคใต้ โดยเฉพาะในเขตเมือง นครศรีธรรมราช ในอดีตจากลักษณะรูปอักษรที่ปรากฏในจารึกประมาณได้ว่าจารึกนั้นสร้างขึ้นในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12 ซึ่งร่วมสมัยกับจารึกวัดมเหยงคณ์ จารึกวัดพระมหาธาตุ ฯ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจารึกเขาพระนารายณ์ จังหวัดพังงา

องค์ความรู้ ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย เป็นศิลาจารึกที่พบที่บริเวณหุบเขาช่องคอย อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช พบเมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2522 โดย นายจรจ ฐุกลิ่น และนายถวิล ช่วยเกิด ซึ่งอาศัยอยู่ในหมู่บ้านคลองท่อน หมู่ที่ 9 ตำบลควนเกย อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เดินทางไปในป่าแถบเขาช่องคอย ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านโลกสะท่อน ตำบลควนเกย อำเภอร่อนพิบูลย์ ไปทางทิศใต้ประมาณ 2 กม. ณ บริเวณหุบเขาช่องคอยนี้เอง บุคคลทั้งสองได้พบแผ่นหินกว้างใหญ่อยู่ใกล้กับร่องน้ำระหว่างหุบเขา แผ่นหินดังกล่าวมีขนาดกว้าง 1.60 ม. ยาว 6.83 ม. หนา 1.20 ม. บนแผ่นหินมีเส้นเป็นรอยลึกขีดไปมาเป็นรูปอักษร คือ ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอยนั่นเอง

แผนที่ตามขวาน

24 กันยายน 2013

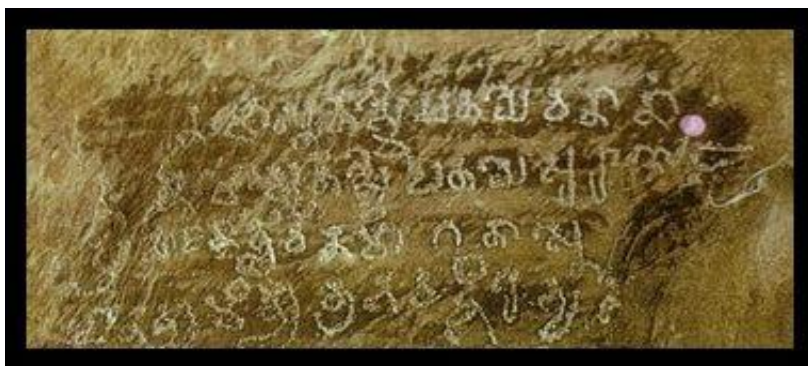
ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย เป็นศิลาจารึกที่พบบริเวณหุบเขาช่องคอย อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราชพบเมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ.2522 โดยนายจรง ชุกกลิ่น และนายถวิล ช่วยเกิด ซึ่งอาศัยอยู่ในหมู่บ้านคลองท่อน หมู่ที่ 9 ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอกุพราภรณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้เดินทางไปในป่าแถบเขาช่องคอย ซึ่งอยู่ห่างจากบ้านโคกสะท่อน ตำบลทุ่งโพธิ์ อำเภอกุพราภรณ์ ไปทางทิศใต้ประมาณ 2 กิโลเมตร ณ บริเวณหุบเขาช่องคอยนี้เอง บุคคลทั้งสอง ได้พบแผ่นหินกว้างใหญ่อยู่ใกล้กับร่องน้ำระหว่างหุบเขา แผ่นหินดังกล่าวมีขนาดกว้าง 1.60 เมตร ยาว 6.83 เมตรหนา 1.20 เมตร บนแผ่นหินมีเส้นเป็นรอยลึกขีดไปมาเป็นรูปอักษร คือศิลาจารึกหุบเขาช่องคอยนั่นเองการค้นพบศิลาจารึกหุบ เขาช่องคอย ทำให้ได้ทราบหลักฐานเกี่ยวกับอารยธรรมของกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณภาคใต้ โดยเฉพาะในเขตเมืองนครศรีธรรมราชในอดีตกาลจากลักษณะรูปอักษรที่ปรากฏในจารึก ประมาณได้ว่าจารึกนั้นสร้างขึ้นในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12 ซึ่งร่วมสมัยกับจารึกวัดมเหยงณ์ จารึกวัดพระมหาธาตุฯ จังหวัดนครศรีธรรมราช และจารึกเขาพระนารายณ์ จังหวัดพังงากลุ่มคนผู้สร้างศิลา จารึกหุบเขาช่องคอยขึ้นนี้ น่าจะเป็นกลุ่มชนที่ใช้ภาษาสันสกฤต นับถือศาสนาพราหมณ์ ลัทธิไศวนิกายและคงจะได้เดินทางเข้า

มาพำนักอาศัยในบริเวณนั้นเป็นการชั่วคราว ไม่ใช่กลุ่มชนที่อยู่ประจำถิ่น อีกทั้งยังได้กำหนดสถานที่บริเวณศิลาจารึกหุบเขาช่องคอยนั้นเป็นวัดสถาน เพื่อปฏิบัติศาสนกิจตามจาริตของตน พร้อมๆ กันนั้นก็อบรมสั่งสอนให้ผู้อยู่ในสันนิบาตนั้น สำนึกในความเป็นคนต่างถิ่นพลัดบ้านเมืองมาสมควรประพฤติตนเป็นคนดี จะได้พำนักอาศัยอยู่ร่วมในสังคมที่มีขนบธรรมเนียมแตกต่างกันได้อย่างสุขสงบ ดังที่ปรากฏข้อความในจารึกซึ่งกล่าวถึงการเคารพบูชา พระศิวะ พระสวามีแห่งนางวิทยาเทวี พระผู้เป็นเจ้าอันสูงสุดบุคคลใดศรัทธาในองค์พระศิวเทพอย่างเทิดทูลบูชา บุคคลนั้นจะได้รับพรจากพระองค์ไม่ว่าจะไปอยู่ ณ ที่ใดย่อมได้รับการต้อนรับด้วยดีทุกสถาน ลักษณะของศิลา จารึกหุบเขาช่องคอยบ่งชี้ว่าเป็นการสร้างขึ้นด้วยกรรมวิธีง่าย ๆ ไม่ประณีตบรรจง ใช้แผ่นศิลาธรรมชาติที่มีอยู่ในบริเวณหุบเขานั้นเป็นที่จารึกรูปอักษรขึ้น 3 ตอน มีความหมายต่อเนื่องกัน แต่ขนาดของรูปอักษรไม่เท่ากัน ตอนที่ 1 ขนาดของตัวอักษรสูง 25 เซนติเมตร มีอักษรข้อความ 1 บรรทัด ตอนที่ 2 ขนาดของตัวอักษรสูง 7 เซนติเมตร มีอักษรข้อความ 4 บรรทัด ตอนที่ 3 ขนาดของตัวอักษรเท่ากับตอนที่ 2 แต่มีอักษรข้อความเพียง 2 บรรทัดการพิจารณาศิลาจารึก หุบเขาช่องคอยในทางอักษรวิทยาจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์ลักษณะเส้นฐานฐานแห่ง รูปอักษรจะเห็นได้ว่าลักษณะรูปอักษรในศิลาจารึกหุบเขาช่องคอยเหมือนกับรูป อักษรในจารึกวัดมเหยงคณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราชจารึกเขารัง จังหวัดปราจีนบุรี และจารึกอื่น ๆ ที่ใช้รูปอักษรปัลลวะซึ่งจารึกขึ้นในพุทธศตวรรษที่ 12 เมื่อนำรูปอักษรในจารึกดังกล่าวมาเปรียบเทียบกับ

แล้ว จะทราบได้ว่าเป็นรูปอักษรร่วมสมัยกัน ศิลจารึกหุบเขาช่องคอย จารึกขึ้นในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12 ด้วยภาษาสันสกฤต นั้นเป็นสิ่งที่ เป็นเพียงความเชื่อของคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้นเพราะสิ่งที่สำคัญกว่าที่อาจจะ เป็นหลักฐานได้ชัดเจนที่สุดยังไม่สามารถถูกค้นพบได้หรือความจริงแล้ว ศิลจารึกหุบเขาช่องคอยอาจจะมีการกำเนิดมาก่อนศตวรรษที่ 12 หรือก่อน ยุคนครที่สาบสูญ หรือต้นกำเนิดของแผ่นดินไทยด้วยซ้ำ ในต่างประเทศ อาณาจักรหายวับไปกับตาภายในคืนเดียวก็มีให้เราเห็นและศึกษามาแล้ว คนนครศรีธรรมราชเคยล้อเรื่องของพระจุลคามรามเทพที่มีการค้นพบ ซึ่งคงไม่มีใครไม่รู้จักมาแล้วเพราะตำนานที่ไม่มีใครพบเห็นอีกอย่างก็คือ นครพานพาน(ผันผัน)คือความลึกลับของคำตอบแต่นครศรีธรรมราช – สุ ราษฎร์ธานี – พัทลุง – กระบี่ – พังงา – สงขลา กลับมีร่องรอยของอาราย ธรรมที่เราไม่อาจปฏิเสธได้นั้นคือสิ่งของบางอย่างที่เป็นอารายธรรมที่อาจ มีมาพร้อมกับ กรุงโรม และ อียิปต์ เพราะ นครศรีธรรมราชกลับมีประวัติที่ ยังรอคำตอบต่อไปในอนาคตให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาเรียนรู้เพราะเราไม่เคย รู้มาก่อนก็เป็นได้ เหตุใดข้าพเจ้าจึงได้บอกเช่นนั้น ก็ถ้าเราย้อนไปในสมัยสุ ขัย พ่อขุนรามคำแหงมหาราชยังเคยเสด็จมาตีหัวเมืองนครศรีธรรมราช นั้น ก็หมายความว่า เมืองนครศรีธรรมราชมีมาก่อนแล้วซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่จะมี ในยุคพระนารายณ์อูษยาสสมัยที่ 5 ของกรุงศรีอยุธยา เพราะแม้แต่ตำนาน จินตนิพนธ์ยังบอกเอาไว้ทางใต้ของจีนอันแสนไกลยังมีนครที่ไม่อาจไปถึง เพราะอากาศเหน็บหนาวและต้องผ่านทางร้ายมากมายอีกยังทั้งทะเลไกล โพน้นั้นก็คือ อินโดนีเซียที่มีอารายธรรมใกล้เคียงกันกับนครศรีธรรมราช

– สุราษฎร์ธานี – พัทลุง – กระบี่ – พังงา – สงขลา และเป็นตำนานที่กล่าวขานมานานว่ามี การก่อตั้งกษัตริย์เกิดขึ้นก่อนด้วยซ้ำไป และในสมัยก่อนเมื่อผู้ครองแผ่นดิน หมอบหมายให้กับทายาทผู้ใดต้องมีการสังหารน่องหรือฟี่ที่อาจเป็นภัย แต่ในยุคหนึ่งนั้นฟี่ไม่อาจทำร้ายน่องได้จึงได้ขอให้ น่องทั้งสองเดินทางไปให้ไกลจากแผ่นดินพร้อมไพร่พลจำนวนหนึ่งใน สมัยนั้นผู้จัดทำประวัติขอบอกว่า 500 คนเดินทางออกไปจากนครผันผันซึ่ง ปัจจุบัน สันนิฐานว่าคือ นครศรีธรรมราช – สุราษฎร์ธานี นครที่สาบสูญ นั้นเอง หากไม่มีมูลมันก็คงไม่มีตำนานเรื่องเล่าที่ลูกหลานอาจไม่เคยรับรู้ ว่าหายไปไหน ซึ่งจากหลักฐานที่มีคนกลุ่มหนึ่งได้ทำลายลงไปมันคงจะเป็น สิ่งที่เราได้รับรู้ในวันข้างหน้าว่ามีคนทำลายศิลปาจารึกแห่งหนึ่งซึ่งเป็น คำร่ำพันของน่องที่คิดถึงบ้านและทายาทของเขาก็คือเจ้าเมืองใหญ่เมืองหนึ่งในเวลาต่อมา ส่วนน่องอีกคนได้แยกย้ายกันไปคนละทางซึ่งก็คือ บ้านฟี่เมืองน่องของประเทศไทยจบจนวาระสุดท้ายของนคร ผันผันซึ่งจมหายไปในปริบตาผู้เสาะหาไม่ได้คิดเองหรือนึกเองแต่มันเป็นเรื่องที่มีการเล่าขานกันมา เพราะสถานที่ต่าง ๆ นั้นมีอยู่จริงเช่น สามวังลือเลื่อง บางคนเข้าใจว่าเป็นวังของหม่อม แต่ที่จริงแล้วมันเป็นสายน้ำและลำธารที่ทุกคนไม่รู้ วังนาหมอบนุญเป็นสายน้ำที่เป็นเขตแดนระหว่างอำเภอรุฟฟารีกับอำเภอลำทะเมนชัยในปัจจุบันเคยเป็นเส้นทางเดินเรือของสำเภาจีนในอดีตวังน่องมีตำนานเล่าถึงการนำน่องเพื่อไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของจังหวัด นครศรีธรรมราชแล้วเกิดพายุทำให้เรือล่มจมลงไปตามวังน้ำที่มีโขดหิน ปัจจุบันอยู่ที่หมู่ที่ 3 ของตำบลสามตำบล ซึ่งมีเส้นทางเชื่อมสายน้ำร่วมกับ

วังเวงดาที่คนในอำเภอให้ความเคารพเพราะมีสิ่งที่มีหัตถ์จรรยบ้อยครั้งจนคนในพื้นที่รำลึกกัน บ้านวังใสคือที่ที่อาจเป็นหน้าด่านมีการตั้งค่ายมาก่อนของกองทัพทหารในสมัยโบราณเพราะเป็นทำเลที่มีพื้นที่เป็นเนินดินแอ่งน้ำภูเขาในการเฝ้าระวังของทัพทหารในสมัยโบราณและมีห้วยเป็นสิ่งล้ำค่าในอดีตปัจจุบันหมดไปเหตุผลที่เราไม่เคยรับรู้ก็เพราะการศึกษาที่ผ่านมาเราไปนับเอาของต่างชาติมาเป็นตัวกำหนดเช่น คนไทยเชื่อกำบอกเล่าชาวฝรั่งเศส อังกฤษ สหรัฐอเมริกา โดยที่เราไม่เคยคิดคำนึงว่าพวกเขาอยู่คนละซีกโลกกับเรา แต่จีนซึ่งอยู่แต่ อยู่ประเทศจีนเมื่อสามพันปีก่อนท่านยังบันทึกเอาไว้สุสานท่านมีผลงานท่านสร้างเรากลับมองข้ามไปสุสานของท่านก็ไม่มีใครเข้าถึงเพราะอันตรายและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่างหากวันนี้ข้าพเจ้าขอให้ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่จงกลับมาค้นคว้าบรรพบุรุษของเราต่อไปในวันข้างหน้าเพราะนี่อาจเป็นการย้อนประวัติที่ยิ่งใหญ่กว่าที่คิดเอาไว้ในอนาคต

<https://th-th.facebook.com/.../555199227866688:0>

[Translate this page](#)

ศิลา จารึกหุบเขาช่องคอย เป็นศิลาจารึกที่พบบริเวณหุบเขาช่องคอย อำเภอร่อนพิบูลย์ ... อียิปต์ เพราะ นครศรีธรรมราชกลับมีประวัติที่ยังรอคำตอบต่อไปในอนาคตให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา ...

www.dooasia.com > [จังหวัดนครศรีธรรมราช](#) > ศิลาจารึกเขาช่องคอย/

חכמה וטו

เอกสารอ้างอิง

กรมศิลปากร, **นำชมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ นครศรีธรรมราช**

(กรุงเทพฯ : กรม., ๒๕๒๙), ๙๙-๑๐๐.

ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย, “จารึกหุบเขาช่องคอย,” ใน
จารึกในประเทศไทย เล่ม ๑ : อักษรปัลลวะ หลังปัลลวะพุทธ
ศตวรรษที่ ๑๒-๑๔ (กรุงเทพฯ : หอสมุดแห่งชาติ กรมศิลปากร,
๒๕๒๙), ๔๘-๕๕.

ชูศักดิ์ ทิพย์เกษร และชะเอม แก้วคล้าย, “**ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย,**”
ศิลปากร ๒๔, ๔ (กันยายน ๒๕๒๓) : ๘๙-๙๓.

ศิลปากร, กรม. ๒๕๒๙. **วารสารศิลปากร ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๔** (กันยายน
๒๕๒๓)

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) **ฐานข้อมูลจารึกในประเทศไทย.**
(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก

<http://www.sac.or.th/databases/inscriptions/index.php>

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายจำเนียร นาคงาม
พันโทสิทธิพงศ์ นุ่นจ้อย

ผู้อำนวยการ สกร.ระดับอำเภอจุฬาภรณ์
วิทยาการ

ผู้รวบรวม/เรียบเรียง

นางวรรณ ศิริรุ่ง

บรรณารักษ์ชำนาญการพิเศษ

คณะทำงาน

นายเฉลิม ขาวล้วน
นางสาวปัทมา พุ่มทวน
นายธีรเชษฐ์ ยิ้มละมัย
นายธนวิษญ์ มุสิกะ

ครูชำนาญการพิเศษ
ครู
ครูศูนย์การเรียนรู้
ครูศูนย์การเรียนรู้

คณะครูและบุคลากร สกร.ระดับอำเภอจุฬาภรณ์ นำนักศึกษาไป
ศึกษาแหล่งเรียนรู้ โบราณสถาน “ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย”

นักศึกษา กศน.อำเภอ
จุฬาภรณ์ ทอดยขึ้นไป
ศึกษาแหล่งเรียนรู้

นักศึกษาเข้าชม
โบราณสถาน “ศิลา
จารึกหุบเขาช่องคอย”

คณะครูนำนักศึกษา สกร.ระดับ
อำเภอกุพารณ์ เดินขึ้นไป
ศึกษาแหล่งเรียนรู้โบราณสถาน
“ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย”

นายสมคิด กุลโพธิ์ ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕ ตำบลทุ่งโพธิ์ กล่าว
ต้อนรับคณะครูและนักศึกษา
พร้อมแนะนำสถานที่

พันโทสิทธิพงศ์ นุ่นจ้อย
วิทยากรเล่าประวัติความ
เป็นมาของการค้นพบ
โบราณสถาน “ศิลาจารึกหุบ
เขาช่องคอย” ก่อนนำชม

ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
อำเภอสุภาพรณ์
“ศิลาจารึกหุบเขาช่องคอย”

คำแปล ตอนที่ 3

ถ้าคนได้อยู่ในหมู่บ้านของชนเหล่าใด
ความสุขและผล [ประโยชน์] จักมีแก่ชนเหล่านั้น

